

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu [titul] [příjmení] a soudců JUDr. Danuše Teschlerové a Mgr. Miroslava Vrbary odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného], [datum narození], proti rozsudku Okresního soud v Bruntále ze dne 16. 6. 2014 sp. zn. 1T 49/2014 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b, e tr.ř. se napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] zrušu je a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr.ř. se

obžalovaný [celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [jméno] [anonymizováno], adresa pro doručování [obec], [anonymizována tři slova], u [jméno] [příjmení],

n ověznávavinný m

že

v době nejméně od ledna 2013 do konce září 2013, v úmyslu dosáhnout kontaktu s poškozenou [celé jméno poškozené], opakovaně ji vyhledával v místě trvalého bydliště na [anonymizována tři slova] v [obec] a když se s ním odmítala bavit, zůstával stát před domem, ev. tam v autě přespával a rovněž ji vyhledával v zaměstnání v obchodním domě [anonymizováno] na [příjmení] ul. [anonymizováno] [obec] a to i několikrát denně, takže poškozená z obavy se setkání s ním požádala svoji nadřízenou a spolupracovníky, aby ji o jeho příchodu do obchodu informovali, aby měla možnost odejít do neveřejných prostor obchodu, což i opakovaně činila, dále ji po uvedenou dobu kontaktoval častými e-mailovými zprávami a zprávami SMS, v nichž ji v některých případech urážel, nebo vyzýval k návratu k němu a dále také veden úmyslem snížit vážnost poškozené, uvedl před nadřízenou poškozené, svědkyní [příjmení], že mu poškozená sdělila, že z prodejny lze lehce vynést zboží, což u této vzbudilo podezření z odcizování zboží poškozenou a vedlo ji to i k následnému pohovoru s poškozenou s tím, že

pokud by tato informace byla pravdivá, což se neprokázalo, došlo by k ukončení pracovního poměru s poškozenou

tedy

je dnak - jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a toto jednání bylo způsobilé v něm vzbudit důvodnou obavu o jeho zdraví,

je dnak -o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit jinou vážnou újmu,

čímž spáchal

jednak - přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b,c tr. zákoníku,

jednak - přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku

n o v ě se odsuzuje

podle § 184 odst. 1 tr.zákoníku a § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr.. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu odnětí svobody

podmíněně odkládá na zkušební v trvání 2 (dvou) let,

podle § 82 odst. 2 tr.zákoníku jako podmínka osvědčení se obžalovanému zakazuje během zkušební doby sledovat a vyhledávat osobní blízkost poškozené [celé jméno poškozené] [datum narození], trvale bytem [adresa poškozené], setkávat se s ní a navazovat jakýkoliv kontakt, a to i telekomunikační a elektronický.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uzná vinným přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b,c tr. zákoníku a přečinem pomluvy podle § 206 odst. 1 tr.zákoníku. Podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst.1 tr.zákoníku byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku mu byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Podle § 82 odst.2 tr.zákoníku byla jako podmínka osvědčení obžalovanému zakázáno během zkušební doby sledovat a vyhledávat osobní blízkost poškozené [jméno] [celé jméno poškozené] a navazovat s ní i jakýkoliv kontakt a to i telekomunikační a elektronický. Jednání se podle rozsudku dopustil tím, že

nejméně od ledna do konce září 2013 opakovaně vyhledával a kontaktoval svou bývalou přítelkyni [celé jméno poškozené] v místě jejího bydliště na [anonymizována tři slova] v [obec], okres [okres], kde se ji snažil kontaktovat v době od ledna do května 2013 nejméně pětkrát denně v různou denní i noční dobu, když rozhovor odmítala, stál delší dobu před domem a v nejméně šesti případech v autě před domem také přenocoval, rovněž ji vyhledával v zaměstnání v obchodním domě [anonymizováno] na ulici [příjmení] v [obec], kde jí v květnu 2013 vykoppl telefon

z ruky a udeřil ji otevřenou dlaní do obličeje v reakci na sdělení, že poškozená má jiného přítele, z důvodu obav o další napadení se pak poškozená při dalších opakovaných návštěvách [celé jméno obžalovaného] s četností i pětkrát denně byla nucena schovávat v ne veřejných prostorech prodejny a nechávala se zapírat jejími zaměstnanci, přičemž [celé jméno obžalovaného] ji za uvedené období ve stovkách případů kontaktoval telefonicky, psal jí SMS zprávy a e-maily z adresy [email], kdy po ní požadoval, aby se k němu vrátila, nebo ji urážel, mezi zaměstnanci prodejny [anonymizováno] rozhlašoval nepravdivou informaci, že poškozená krade, tuto informaci šel přímo nahlásit také vedoucí prodejny, která ji s poškozenou řešila a uvedla jí, že pokud se tato informace potvrdí, bude

nucena ji propustit, dále o poškozené rozhlašoval nepravdivé a ponižující údaje ze sexuální oblasti, které byla nucena vysvětlovat svým nezletilým dětem.

Proti rozsudku podal obžalovaný odvolání a zaměřil ho výroku o vině i do výroku o trestu. Uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí, neboť soud nepostupoval správně, pokud dovodil, že jeho jednání je trestné. Poškozená tvrdí nepravdy o činech, jichž se nedopustil, přičemž má za to, že toto vyplývá z jejího psychického stavu, kdy je velmi žárlivá. Jeho vztah s poškozenou byl komplikovaný, právě díky jejímu psychickému stavu, kdy její nevyrovnanost v jednání s muži pramení z traumatu z rodinného prostředí a také má kořeny v jejím raném mládí. Podle něj poškozená traumata zveličuje. Vše podle něj vzniklo z toho důvodu, že v době, kdy s poškozenou udržoval známost, měl poměr i s jinou ženou. Rovněž nelze přehlédnout, že jeho chování poškozené začalo zejména vadit v době, kdy byla trestně stíhána za jednání, jehož se dopustila tím, že poškodila jeho auto, za což byla uznána vinnou a odsouzena k podmíněnému trestu a povinnosti nahradit mu škodu, což doposud neučinila. Nesouhlasí také s tím, že by o osobě poškozené se v rozsudku soud příliš nezmiňuje, zabývá se jeho minulostí natolik, že uvádí skutečnosti i z přestupkových spisů, byt' byly odloženy, či zastaveny. Nijak soud nereagoval na vzájemný vztah mezi ním a poškozenou, jak byl zjištěn v hlavním líčení dne [datum]. Pokud se týče skutku kvalifikovanému jako pomluva, tak uvedl, že není pravdou, že by o poškozené sdělil nepravdivý údaj, neboť nepravdivost tohoto údaje se objevila teprve poté, co vedení zaměstnavatele poškozené nedostatečně toto neprokázalo, tj. že by ke krádeži došlo. Svědkyně [příjmení] poté popsala jednání mezi ním a poškozenou. Pokud o této situaci zaměstnanci věděli, bylo to od samotné poškozené. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného podle § 226 písm. a tr.ř. od obžaloby zprostil.

Krajský soud podle § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející z hlediska vytykánych vad a dospěl k závěru uvedenému ve výroku rozsudku shora, a to aniž by vzhledem k úpravě skutkové věty postupoval v neprospěch obžalovaného, neboť skutková věta uvedená v rozsudku, převzatá z obžaloby, zcela neodpovídala provedeným důkazům v průběhu hlavního líčení, jak bude uvedeno níže a rovněž trest, který byl obžalovanému uložen byl nepřiměřený, vzhledem ke škodlivosti jeho jednání ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 tr.zákoníku.

V podstatě se tedy obžalovaný domáhá svým odvoláním nového hodnocení skutkových zjištění s tím, že nabízí svoji verzi situace, která se odehrávala mezi ním a poškozenou, kdy zejména poukazuje na osobnostní rysy poškozené a v důsledku tohoto na zveličování problému a její žárlivost. Tedy trvá na tom, že je nevinný.

Vady předcházející vydání napadeného rozsudku shledány nebyly. Obžalovaný měl právo vyjádřit se k zahájenému trestnímu stíhání a také uplatnit svoji obhajobu, čehož plně

využil jak po zahájení trestního stíhání, tak u hlavního líčení, kdy i v obou případech vysvětlil důvody, které ho vedly k původnímu doznání po sdělení podezření, tj. před rozhodnutím státního zástupce o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání a po zrušení tohoto usnesení Krajským státním zástupcem, z podnětu podané stížnosti poškozenou. Obžalovaný si také zvolil obhájce na plnou moc, takže i v tomto směru bylo zachováno jeho právo na odbornou právní pomoc. Nebylo tedy zjištěno ničeho, z čeho by bylo možno dovodit to, že obžalovaný neměl spravedlivý proces.

Okresní soud poté provedl úplné a správné důkazy, umožňující mu bez důvodných pochybností v trestní věci obžalovaného rozhodnout. Při rozhodování o vině obžalovaného hodnotil výpověď poškozené od hlavního líčení a výpovědi svědků rozvedených v odůvodnění napadeného rozsudku, a listinné důkazy, tj.vzájemnou elektronickou korespondenci mezi obžalovaným a poškozenou také SMS zprávy. Pokud jde o právní kvalifikaci, tak dospěl soud prvního stupně ke správnému právnímu závěru. Nicméně skutečností zjištěným z provedených důkazů nedal výraz ve skutkové větě, takže tato byla nepřesná a nebyla v souladu se skutkovými zjištěními. Toto pochybení bez toho, že by došlo k rozhodnutí v neprospěch obžalovaného, mohl napravit odvolací soud. Nebylo totiž provedeným dokazováním prokázáno, že by ji vykopel telefon z ruky a poté jí

dal políček (svědek [anonymizováno], který u tohoto jednání měl být přítomen, toto nepotvrdil), nebylo také možno určit počet návštěv v [anonymizováno] a množství korespondence, neboť ji byla ze strany obžalovaného i poškozené vydána toliko část, rovněž, pokud i obžalovaný uvedl, že poškozená byla znásilněna, pak se jednalo o informaci pravdivou.

Proto odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odst.1 písm. b e tr.ř., když i trest byl nepřiměřený, napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr.ř. nově rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozsudku shora, tj. dal do souladu skutkovou větu s provedenými důkazy a nově obžalovanému uložil za protiprávní jednání, po vyhodnocení jeho škodlivosti, trest.

Po přezkoumání bylo zjištěno, že soud nepochybil, pokud vycházel z usvědčující výpovědi poškozené, neboť nestála osamoceně proti výpovědi obžalovaného, který jednání, zejména co do vyhledávání a kontaktování poškozené v jejím bydlišti i na pracovišti popřel, (uváděl, že chodil normálně nakupovat a někdy se stalo, že byl v obchodě i vícekrát za den) ale měla opory i v dalších důkazech, zejména, pokud jde o vyhledávání poškozené v zaměstnání, z výpovědi osob vyslechnutých u hlavního líčení, tj. zejména zaměstnanců svědků [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] a také z výpovědi její matky [jméno] [celé jméno poškozené], pokud jde o chování obžalovaného a nevídané vyhledávání poškozené v místě jejího trvalého bydliště. V tomto směru odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, kde jsou tyto výpovědi rozvedeny, neboť není důvod je znovu opakovat, když svým obsahem odpovídají tomu, co svědkové vypovídali a zejména, když odvolací soud na rozhodnutí soudu prvního stupně a na jím provedené důkazy navazuje. Vyplynulo z nich, že obžalovaný chodil do obchodu opakovaně, že poškozená spolupracovnice žádala, aby ji o jeho návštěvách informovali, dokonce v tomto směru ve prospěch poškozené intervenovala i ředitelka svědkyně [příjmení], když se opakovaně dověděla o rozruchu, který vyvolával příchod obžalovaného do OD a také, to, že z těchto návštěv poškozeného bývala poškozená velmi rozrušená. Tato svědkyně také uvedla, že obžalovaný ji poté, co si ji vyžádal k rozhovoru, sdělil, že mu poškozená řekla, že se dají z jejich OD lehce vynést nějaké věci. Mělo se jednat o nějaký make up. O této informaci hovořila s poškozenou s tím, že pokud by se následně potvrdila, což se nestalo, byl by s poškozenou ukončen pracovní poměr (viz i č.l. 173). To, že se obžalovaný s poškozenou v obchodě i hádal, vyplynulo ze svědectví svědkyň

[příjmení] a [anonymizováno]. Jinak shodně svědkové uváděli, že se povídalo, že měl poškozenou obžalovaný zbít. Nikdo z vyslechnutých svědků z řad zaměstnanců, či osob i mimo tento objekt, nebyl přítomen žádnému násilí ze strany obžalovaného vůči poškozené, a to ani svědek [příjmení], který měl být podle verze poškozené tomuto přítomen. Uvedl toliko, že slyšel

„ žuchnutí, a potom viděl poškozenou zvedat se z regálů. Také byla správně vyhodnocena vzájemná elektronická korespondence mezi obžalovaným a poškozenou, ze které se podává, že i poškozená na tuto reagovala. Pokud tedy i v některých případech z korespondence či ze SMS zpráv vyplynulo, že se chce k obžalovanému vrátit, toto vysvětlovala tím, že zrovna v té době měla za to, že by se vztah mezi nimi mohl urovnat. Nicméně toto vždy trvalo krátce do doby, než se opět dověděla, že jí obžalovaný lže. Proto ji následně jeho návštěvy znovu obtěžovaly a bála se setkání s ním a jeho jednání vnímala jako hrozbu o své zdraví. Tedy bylo možno dovodit, že i její vztah k obžalovanému byl plný rozporů, o čemž svědčilo i svědectví svědkyně [příjmení], sestry obžalovaného, která vypověděla i o společných návštěvách obou u ní v kritickém období. Jednání obžalovaného nakonec dne [datum] oznámila na Policii ČR. Nicméně je třeba uvést, že již před tímto oznámením, na jehož základě došlo původně ke sdělení podezření vůči obžalovanému a následně k zahájení trestního stíhání, předcházela i její oznámení, která byla projednávána v rámci správního řízení. Jednalo se o její oznámení na Policii ČR, spočívající v tom, že jí měl obžalovaný v době od [číslo] do [datum] posílat urážlivé a hanlivé SMS zprávy. Nicméně toto bylo rozhodnutím komise pro projednání přestupku v [obec] pod sp. zn. R 101/13 odloženo, neboť se jednalo o návrhový přestupek, přičemž návrh ze strany poškozené již nebyl podán. Další její oznámení na

jednání obžalovaného spočívající v tom, že se měl vůči ní dopustit v květnu 2013 násilného jednání a

[datum] jí měl v autobuse ublížit na zdraví bylo podle § 76 odst. 1 písm. c zák. o přestupcích dne 9. 12. 2013 pod sp. zn R 234/2013 zastaveno, neboť tato jednání nebyla obžalovanému prokázána, a to při aplikaci zásady in dubio pro reo. Pokud byly předloženy další přestupkové spisy na obžalovaného, tak se jednalo o roky 2011 a 2012, tedy nevztahující se k inkriminovanému období. Skutečnost, že vztahy mezi obžalovaným a poškozenou byly velmi neurované, bylo možno dovodit i z toho, že sama poškozená byla odsouzena za jednání, jehož se dopustila vůči obžalovanému, respektive vůči jeho vozidlu, které mu poškrábáním poškodila

Ze shora uvedených důkazů bylo tedy možno dovodit jednání obžalovaného popsané ve skutkové větě napadeného rozsudku, které naplňovalo znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b,c tr. zákoníku, byť jednotlivé činy jichž se vůči poškozené obžalovaný dopustil, nemusely být samy o sobě škodlivé a přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud jde o skutek kvalifikovaný jako nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b,c tr. zákoníku, bylo prokázáno opakované a časté sledování poškozené obžalovaným před jejím domem a její opakované a časté vyhledávání obžalovaným na jejím pracovišti a v této souvislosti i její chování, z něhož bylo možno dovodit, (prokázáno svědky) že měla z jednání obžalovaného obavy o své zdraví. Rovněž bylo prokázáno obsáhlé kontaktování poškozené prostřednictvím e-mailové korespondence i prostřednictvím SMS. Ze shora uvedeného bylo možno učinit závěr, že prokázaným jednáním obžalovaného se z jeho strany jednalo o zcela vědomé a úmyslné pronásledování poškozené, vyvolané v důsledku předchozího i zčásti i existujícího partnerského vztahu, kdy cílem jeho jednání bylo udržet si poškozenou jako partnerku, tedy mít ji pod kontrolou a mít nad ní moc i za situace, kdy tato již věděla, že udržuje jiný vztah a takto jí dělat, že života peklo“. Tedy bylo možno učinit závěr, že obžalovaný se jednání dopustil v úmyslu přímém. Pokud jde o další část jednání, bylo toto správně kvalifikováno jako přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku. V této souvislosti bylo prokázáno, že obžalovaný o poškozené uvedl nepravdu, která mohla mít za následek ukončení jejího pracovního poměru, v případě, že by se

informace podaná obžalovaným nadřícené poškozené potvrdila, což se nestalo. V této souvislosti, a to vzhledem k námitkám ve vztahu k tomuto skutku odvolací soud uvádí. Sdělením nepravdivého údaje se rozumí sdělení informace, která je v rozporu se skutečností, a to byť jen jedné osobě rozdílně od pomlouvaného za předpokladu, že taková zpráva je způsobilá značnou měrou ohrozit vážnost takové osoby u spoluobčanů. Musí jít tedy o sdělení nepravdivé. Proto sdělení pravdivých skutečností, byť k nim došlo v úmyslu ohrozit vážnost jiného u spoluobčanů, není pomluvou. Tedy údaj sdělený obžalovaným byl nepravdivý a současně způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost poškozené u spoluobčanů a mohl mít za následek i problémy poškozené v práci. Ze skutku pomluvy poté soud druhého stupně vypustil tu část, týkající se rozhlašování nepravdivých a ponižujících údajů ze sexuální oblasti, neboť toto ze svědectví vyslechnutých osob nevyplývalo, a pokud byla ze strany obžalovaného poskytnuta informace současnému příteli poškozené o tom, že byla znásilněna, nejde o informaci o nepravdivou.

Vzhledem k tomu, že došlo ke změně ve výroku o vině, respektive k jejímu upřesnění, musel odvolací soud nově rozhodnout i o trestu, najmě, když již výše uvedl, že trest, který byl obžalovanému uložen, byl nepřiměřený co do jeho výše. Odvolací soud znovu podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku hodnotil povahu a závažnost posuzované trestné činnosti, osobu obžalovaného a jeho dosavadní život. Dospěl k závěru, že je možno na obžalovaného působit trestem výchovným, a to i přesto, že u něj byly zjištěny sklony k páčání protiprávních jednání. Toto bylo možno dovodit z opisu rejstříků trestů, byť k záznamům v něm uvedených, nelze přihlížet jako k okolnostem přitěžujícím. Nicméně jako přitěžující okolnost bylo možno hodnotit to, že obžalovaný spáchal dva přečiny a v páčání přečinu podle § 354 odst. 1 písm. b,c tr. zákoníku pokračoval po delší dobu. Trest poté ukládal v rámci zákonné trestní sazby pro přečin podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku, která

činí až jeden rok odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že na obžalovaného nutno pohlížet jako na osobu netrestanou, nicméně se sklony k páchání protiprávních jednání a po vyhodnocení přitěžujících okolností, podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému uložil trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 6 měsíců, jehož výkon mu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání

2 let. Tak jako soud prvního stupně i soud druhého stupně stanovil podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku jako podmínku osvědčení to, že se obžalovanému zakazuje během zkušební doby sledovat a vyhledávat osobní blízkost poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], trvale bytem [adresa poškozené], setkávat se s ní a navazovat jakýkoliv kontakt, a to i telekomunikační a elektronický. Pokud obžalovaný vyhoví takto uloženému trestu a během zkušební doby se nedostane do konfliktu se zákonem a bude rovněž respektovat zákaz uložený mu podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku, po uplynutí dvou let bude možno rozhodnout o osvědčení a u obžalovaného bude opět platit fikce neodsouzení.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i neprospěch obviněného

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť

bylo takto označeno

Príslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v [obec]

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l tr.ř. nebo 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání

V Ostravě dne 22. října 2014

Za správnost vyhotovení:
Drahomíra Anlaufová

JUDr. Eva Dvořáková, v.r.
předsedkyně senátu